

دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

معاونت دانشجویی و فرهنگی

مرکز بهداشت و درمان دانشجویان

انواع کچلی

تهیه و تنظیم: واحد آموزش بهداشت

مهندس مرضیه جیلانی نژاد راد

مبتلا می‌شوند. فاکتورهای مساعد کننده این بیماری رطوبت و حرارت است.

پیشگیری:

برای پیشگیری از شیوع بیماری موارد ذیل لازم الاجرا می‌باشد.

۱. ندادن وسایل شخصی به دیگران در ارتباط با این بیماری قارچی و نگرفتن وسایل دیگران به عاریت.
۲. نپوشیدن کفش‌های تنگ و جوراب‌های آلوده دیگران.
۳. در صورتی که فردی به این بیماری مبتلا باشد نباید دمپایی این فرد را پوشید.
۴. کف حمام‌ها را باید با دتول ۱۰ تا ۲۰ درصد ضدعفونی کرد.
۵. هرروز باید جوراب‌ها را عوض کرد و فردی که مبتلا است باید جوراب‌های خود را بجوشاند.
۶. پاهایی که بیش از حد عرق می‌کنند باید مرتباً شسته شوند. یک بار تا دو بار در روز شسته شوند و خشک نگه داشته شوند.
۷. استحمام یک روز در میان در مورد تمام ضایعات کچلی لازم است.

فرم پوسته پوسته شدن

این بیماری یعنی کچلی پا نزد بالغین شایع‌تر از کودکان است و در بین پسران بیش از دختران شایع است.

عواملی که در ابقا و شیوع این بیماری موثرند عبارتند از:

۱. عاریت دادن وسایل پوششی پا مثل جوراب کوه، کفش اسکی، پوتین سربازی، پوشیدن کفش‌های بدون منفذ و تنگ.
۲. راهپیمایی طولانی کردن.
۳. عرق کردن بیش از حد پا.
۴. افرادی که در حمام‌ها هستند به دلیل رطوبت زیاد و همچنین جاشوهای که در لنج‌ها کار می‌کنند بیشتر

آدرس: ستاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی - ساختمان شماره ۲ - طبقه چهارم - معاونت دانشجویی و فرهنگی - مرکز بهداشت و درمان دانشجویان - کمیته اطلاع رسانی
E-mail: Shc@Sbmu.ac.ir

تلفن: ۲۲۴۳۹۸۴۰ و ۲۳۸۷۲۳۳۱

انواع کچلی

کچلی بدن

این نوع کچلی بیشتر در قسمت‌های بدون موی دست‌ها، سینه، پشت و شکم ایجاد می‌شود که محل ضایعه مدور است و اختلاف سطح بین عضو سالم و محل آلوده زیاد نیست، کنار ضایعه کمی ورم می‌کند و قرمز می‌شود، وقتی به مرکز این ضایعات مدور نگاه کنیم فکر می‌کنیم که ضایعه روبه بهبود است.

حالتی از این ضایعه هم وجود دارد که زخمی شونده است که در این حالت ضایعه برجستگی‌های زیادی دارد که تاول دار و قرمز است و ترشح دارد.

این نوع ضایعات کچلی میل زیادی دارند که گسترش پیدا کنند و اگر فرد مبتلا درمان نشود، دیگران را هم مبتلا خواهد کرد.

پیشگیری

۱. باید از حمام‌های دوش دار استفاده کرد.
۲. وسایل حمام از قبیل حوله، کیسه و لیف حمام باید اختصاصی باشد.
۳. باید بعد از استحمام، زیر دوش یا داخل وان را با محلول دتول ۱۰ درصد شست.

۴. باید از پوشیدن لباس‌های زیر دیگران خودداری کرد.
۵. باید از عاریت گرفتن و استفاده از ملحفه دیگران خودداری کرد و افراد مبتلا باید لباس‌های زیر و ملحفه خود را ضدعفونی کنند. در مورد البسه نخی می‌توانند آنها را بجوشانند و در مورد البسه دارای الیاف مصنوعی می‌توانند با دتول ۱۰ درصد یا محلول‌های مشابه ضدعفونی را انجام دهند.

کچلی پا

بیماری کچلی پا شایع‌ترین بیماری‌های قارچی است. اغلب به خاطر این که ناخن‌های انگشتان پا آلوده به قارچ شده، قسمت‌های دیگر پا هم آلودگی پیدا می‌کند. پس فردی که کچلی پا دارد می‌تواند حامل بیماری باشد. ضایعات کچلی پا به ۳ فرم دیده می‌شود که این سه فرم پشت سر هم و یا همزمان با هم ایجاد می‌شود.

۱- فرم بین انگشتی پا: در این حالت ابتدا بین شیار انگشتان پا شکافی ایجاد می‌شود که همراه با سوزش و مختصری خارش است، سپس ضایعه پیشرفت می‌کند و حالت نسج له شده به خود می‌گیرد، در این حالت ضایعه دارای ترشح، سوزش و خارش می‌باشد.

۲- فرم تاولی شکل: در این حالت تاول‌های تک تک یا پراکنده در کف پا، حاشیه خارجی روی انگشتان پا ظاهر می‌شود. تاول‌های ایجاد شده تمایل دارند که گسترش پیدا کنند و اگر کنترل نشوند ممکن است تمام کف پا را بگیرند. تاول‌ها معمولاً ۲ تا ۳ میلی‌متر قطر دارند.

اگر این تاول‌ها را لمس کنیم زیر دست محکم به نظر می‌آیند و گاهی اوقات رنگ مایل به آبی دارند. این تاول‌ها خودبخود پاره نمی‌شوند و بعد از گذشت مدتی خشک می‌شوند و کبره‌هایی که رنگ زرد مایل به قهوه‌ای دارند از خود بر جای می‌گذارند. وقتی تاول‌ها شروع به تشکیل شدن کردند، محل آلوده شروع به سوزش و خارش می‌کند و این امر باعث ناراحتی بیمار می‌شود و اگر بیمار این تاول‌ها را بترکاند عوامل بیماری‌زای باکتریایی ممکن است وارد آن شود و آلودگی بیشتری ایجاد شود.

۳- فرم پوسته پوسته شدن: این ضایعات بیشتر در قسمت‌های خارج پا (پاشنه پا) دیده می‌شود. این پوسته‌ها دائمی است و با کشیدن سنگ پا از بین نمی‌رود.